

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23300/2024
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високог савета судства - Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 684/23 од 26.06.2024. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 684/23 од 26.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 684/23 од 26.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 278/21 од 31.01.2023. године, ставом I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужилји на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 16.875,00 динара са законском затезном каматом од 26.08.2021. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу у коме је тражено да се обавеже тужена да тужилји на износ од 16.875,00 динара плати законску затезну камату за период од 30.06.2013. године до 25.08.2021. године, као неоснован. Ставом III изреке, обавезана је тужена да тужилји на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Виши суд у Београду је, пресудом Гжрр1 684/23 од 26.06.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиље и тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду Прр1 278/21 од 31.01.2023. године у ставу I и II изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу III изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 278/21 од 31.01.2023. године, тако што је

обавезана тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.500,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужилје и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде, у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и одлуке о трошковима поступка, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете у висини новчаног потраживања из радног односа код стечајног дужника „Југобанка“ утврђеног у поступку стечаја означене банке, настале повредом права на суђење у разумном року, која повреда је утврђена правноснажним решењем, а које потраживање није наплаћено у стечајном поступку. Одлука о усвајању тужбеног захтева у складу је са одлукама судова у истим чињенично – правним споровима, у којима је тражена накнада имовинске штете у висини новчаног потраживања поверилаца из радног односа, која су у целости или делично остала ненаплаћена у стечајном поступку вођеном против стечајног дужника са већинским друштвеним или државним капиталом, када је утврђена повреда права на суђење у разумном року. Обавезивање тужене да накнади такву имовинску штету и у том обиму је устаљена пракса редовних судова заснована на одлукама Европског суда за људска права, односно Уставног суда, као и на закључку Врховног касационог суда о том правном питању од 02.11.2018. године.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не

прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.08.2021. године, а вредност предмета спора је 16.875,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**